

Regeringens proposition

1980/81: 152

om godkännande av en ny nordisk konvention om social trygghet;

beslutad den 12 mars 1981.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga det förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

THORBJÖRN FÄLLDIN

KARIN SÖDER

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner en den 5 mars 1981 undertecknad konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om social trygghet. Konventionen, som här tillstyrkts av Nordiska rådet, är avsedd att ersätta 1955 års nordiska konvention.

Konventionen avser sjuk- och föräldraförsäkring, folkpension och allmän tilläggs pensionering, arbetsskadeförsäkring, arbetslöshetsstöd, allmänna kontantförmåner för barn samt social omvårdnad.

SOCIALDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1981-03-12

Närvarande: statsministern Fälldin, ordförande, och statsråden Ullsten, Bohman, Wikström, Friggebo, Mogård, Dahlgren, Åsling, Söder, Krönmark, Burenstam Linder, Johansson, Wirtén, Holm, Andersson, Boo, Winberg, Adelson, Danell, Petri, Eliasson

Föredragande: statsrådet Söder

Proposition om godkännande av en ny nordisk konvention om social trygghet

1 Inledning

Mellan de nordiska länderna pågår sedan länge ett omfattande socialpolitiskt samarbete. På socialförsäkringens område har detta främst resulterat i 1955 års nordiska konvention om social trygghet, kompletterad med dels sjukförsäkringsöverenskommelser, varav den nu gällande trädde i kraft år 1975, dels överenskommelser om arbetslöshetsersättning, den senaste från år 1976. Konventionen har kontinuerligt reviderats på punkter där förändringar i de nationella lagstiftningarna gjort nya lösningar i konventionen nödvändiga.

Nordiska socialpolitiska kommittén beslöt i november 1972 att tillsätta ett underutskott – vilket antagit namnet Nordiska socialkonventionsutskottet – med uppgift att företa en allmän översyn av konventionen. Utskottet lade år 1974 fram ett förslag på sjukförsäkringens område som resulterade i den förut angivna sjukförsäkringsöverenskommelsen. Vidare genomfördes år 1978, efter förslag från utskottet, nya bestämmelser om grundpension. Därefter har utskottet arbetat med en genomgång av konventionen i stort och har år 1979 lagt fram förslag till ny nordisk trygghetskonvention (Nordisk utredningsserie NU A 1979:23). I den föreslagna konventionen har sjukförsäkringsöverenskommelsen arbetats in.

Förslaget har under år 1980 varit föremål för remissbehandling i samtliga nordiska länder. Remissyttranden har i Sverige avgetts av riks-försäkringsverket, socialstyrelsen, riksskatteverket, arbetsmarknadsstyrelsen, statens invandrarverk, statens personalpensionsverk, Svenska kommunför-

bundet, Landstingsförbundet, Försäkringskasseförbundet, Arbetslöshetskassornas samorganisation, Svenska Arbetsgivareföreningen (SAF), Landsorganisationen i Sverige (LO), Tjänstemännens centralorganisation (TCO), centralorganisationen SACO/SR, Utlandssvenskarnas förening, Sveriges redareförening och Svenska sjöfolksförbundet.

Därefter har förslaget, med den överarbetning som föranletts av remissbehandlingen, lagts till grund för ett ministerrådsförslag av Nordiska ministerrådet till Nordiska rådets 29:e session i Köpenhamn. Nordiska rådets social- och miljöutskott tillstyrkte i ett enhälligt yttrande förslaget. Nordiska rådet har därefter i en rekommendation den 5 mars 1981 uppmanat regeringarna att ingå en ny konvention i enlighet med förslaget. Den nya konventionen har därefter undertecknats av social- och samarbetsministrar på de olika regeringarnas vägnar den 5 mars 1981. Den skall ratificeras och träder i kraft första dagen i andra månaden efter den då ratifikationshandlingarna utväxlats.

2 Konventionens utformning och innehåll

Jag vill här lämna en översiktlig beskrivning av innehållet i konventionen, som bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 1*. För en närmare genomgång av dess bestämmelser får jag hänvisa till utskottsrapporten i Nordisk utredningsserie A 1979:23 och ministerrådsförslaget till Nordiska rådet (B 34/s).

Konventionen är indelad i fyra avdelningar och har en bilaga. I de två första avdelningarna finns allmänna bestämmelser samt bestämmelser om tillämplig lagstiftning. I tredje avdelningen, som är indelad i fyra kapitel, finns särskilda bestämmelser om vissa förmåner som konventionen omfattar och i fjärde avdelningen finns bl. a. bestämmelser om ratifikation och ikraftträdande. Bilagan innehåller olika specialbestämmelser som de enskilda länderna kommer att tillämpa.

Konventionen reglerar för personer som bor eller arbetar i Norden rättigheter och skyldigheter på följande områden: sjukförsäkring (sjukvård och kontantersättning vid sjukdom), föräldraförsäkring, grundpension (folkpension) och allmän tilläggspensionering, arbetslöshetsstöd, arbetsskadeförsäkring (vård- och kontantförmåner), allmänna kontantförmåner för barn (barnbidrag och bidragsförskott) samt social omvårdnad (socialtjänst samt hälso- och sjukvård).

Huvudtanken bakom den nya konventionen är att nordiska medborgare skall ha ett fullständigt socialt skydd var de än befinner sig i Norden. Trygghetssystemet i konventionen är en förutsättning för att den gemensamma nordiska arbetsmarknaden skall kunna fungera på ett för den enskilde socialt godtagbart sätt.

En viktig princip i konventionen är jämställdhetsprincipen. En medbor-

gare i ett nordiskt land, som bor eller arbetar i annat nordiskt land än hemlandet, skall omfattas av detta lands lagstiftning om social trygghet på jämställd fot med landets egna medborgare.

En annan allmän princip är att alla personer som bor i Norden skall omfattas av lagstiftningen i det land där de är bosatta, oavsett nationalitet. Alla avgifter skall erläggas där och förmåner i princip utgå från bosättningslandet. Sjomän anställda på ett nordiskt lands fartyg skall anses bosatta i det landet.

Ett undantag från bosättningsprincipen görs för personer som bor i ett nordiskt land men arbetar som anställda i ett annat. Det gäller framför allt s. k. gränsgångare. Den nya konventionen föreskriver att dessa personer vad avser sociala förmåner som beror på förvärvsinkomsten skall omfattas av lagstiftningen i sysselsättningslandet. De förmåner det gäller är kontantersättning vid sjukdom och föräldraskap och vid arbetslöshet samt allmän tilläggspension och arbetsskadeförmåner. En person som bor i Norge men arbetar som anställd i Sverige skall exempelvis vid sjukdom få sin sjukpenning betald från den svenska försäkringen liksom hans tilläggspensionskydd byggs upp i Sverige. En viktig nyhet i detta sammanhang är att samtliga socialavgifter – arbetsgivaravgifter och egenavgifter – skall betalas i sysselsättningslandet – och endast där – även för personer som är bosatta i annat nordiskt land.

På *sjukförsäkringsområdet* är följande delar av konventionen av speciellt intresse. En person som flyttar från ett nordiskt land till ett annat har rätt till förmåner i inflyttningslandet utan några väntetider. Man skall också när så behövs ta hänsyn till de inkomster han haft i det tidigare bosättningslandet för att fastställa storleken av hans kontantersättning vid sjukdom i det nya bosättningslandet.

Gränsgångare och andra som enligt de tidigare beskrivna reglerna skall ha sjukpenning från sitt sysselsättningsland och inte från bosättningslandet har denna rätt så länge anställningen består. Om anställningen upphör under en sjukdomsperiod utbetalas fortsatt ersättning från bosättningslandet. Den anställde är dock garanterad sjukpenning från sysselsättningslandet i 90 dagar även om anställningen skulle upphöra dessförinnan under sjukperioden.

Turister och andra som tillfälligt vistas i annat nordiskt land än det egna har enligt konventionen, som i nu gällande överenskommelse, rätt till sjukvård i vistelselandet när akut behov av sådan vård uppkommer. Därtill föreskrivs nu att när behov av hemtransport av den som insjuknat borta uppkommer, vistelselandet skall ersätta merkostnaden för denna transport.

På *grundpensionsområdet* skall som huvudregel gälla, att den som är bosatt i annat nordiskt land än hemlandet efter en viss kortare karenstid – högst tre år – skall få en grundpension som motsvarar minst 1/40 av full grundpension för varje år som han under aktiv ålder varit bosatt inom

Norden. Vid pensionsfall som efter en flyttning inträffar under karenstiden skall grundpension utgå från det tidigare bosättningslandet. Dessa regler överensstämmer med vad som efter förslag av socialkonventionsutskottet gäller sedan år 1978.

Regleringen utgör ett minimiskydd. Ett land kan utge pension utan hänsyn till bosättningstiden i Norden. Finland och Sverige utger exempelvis full grundpension utan hänsyn till total bosättningstid i Norden för personer som varit bosatta ett visst antal år i landet.

På *tilläggs pensionsområdet* innebär konventionen att varje land var för sig utger sin del av pensionen oavsett i vilket land personen i fråga bor som pensionär. Konventionen ger även en person som inte uppfyller ett lands krav på minsta försäkringstid rätt att åberopa försäkringstid inom annat nordiskt lands tilläggs pensionssystem. Alla försäkringstider kommer därför också i princip att resultera i en pension.

Nu gällande regler om tilläggs pension för den som på grund av arbete i två länder har rätt till tilläggs pension grundad på s.k. antagandetid har förenklats. Dessa regler har utformats så att några försämringar i pensions skyddet inte kan uppstå på grund av att någon arbetat i mer än ett land.

På *arbets skadeområdet* föreskriver konventionen att förmåner skall utgå från det land där skadan har inträffat även om den skadade vistas eller är bosatt i annat nordiskt land. Sjukvård på grund av arbetsskada skall dock liksom all annan sjukvård även kunna utges i bosättnings- eller vistelselandet på det landets bekostnad.

Vad avser *förmåner vid arbetslöshet* hänvisar konventionen till de specialregler på området som finns i 1976 års nordiska överenskommelse om arbetslöshetsförsäkring.

Vad gäller *barnbidrag och bidragsförskott* ger konventionen genom likställighetsprincipen barn som är bosatta i annat nordiskt land än det egna samma rättigheter som bosättningslandets barn.

Konventionen garanterar nordiska medborgare som vistas i annat nordiskt land än hemlandet likställdhet vad gäller rätten till *social omvårdnad*. Konventionen innehåller även bestämmelser till skydd mot obefogad hemvändning till hemlandet.

I motsats till nu gällande konvention avses den nya konventionen så långt det är möjligt reglera även icke-nordiska medborgares rättigheter på det sociala området i de avseenden där det är fråga om en samordning mellan två länders system. Detta kommer särskilt att få betydelse för gränsgångare och vid flyttning från ett nordiskt land till ett annat.

Enligt artikel 2 i konventionen skall vid ratifikationen varje nordiskt land ge in en förteckning över den lagstiftning som skall omfattas av konventionen. Till ministerrådsförslaget har fogats en sammanställning över de utkast till sådana förteckningar som nordiska socialkonventionsutskottet har upprättat. Denna sammanställning bör fogas till protokollet i detta

ärende som *bilaga 2*. Förteckningarna skall fortlöpande ses över och kompletteras.

3 Remissyttranden

Förslaget till ny konvention har bland remissinstanserna rönt ett positivt mottagande. Bl. a. riks försäkringsverket, Försäkringskassaförbundet, SAF, LO, TCO, SACO/SR och Utlandssvenskarnas förening anser att förslaget innebär väsentliga förbättringar och förenklingar i förhållande till gällande konvention. Remissyttrandena har redovisats i ministerrådsförslaget till Nordiska rådet.

4 Föredragandens överväganden

1955 års nordiska konvention om social trygghet har under åren varit föremål för ett flertal revisioner. I sin grundläggande uppbyggnad har den emellertid inte förändrats. Detta förhållande kombinerat med de många revisionerna av avgränsade delar har lett till att konventionen blivit svåröverskådlig och oenhetlig. Vissa delar i konventionen har inte längre någon funktion medan, å andra sidan, en del frågor som vanligen behandlas i konventioner av detta slag inte berörs alls. En oklarhet i gällande konvention har rört avgiftsfrågorna. Det har inte varit helt klart i vilken omfattning konventionens bestämmelser rörande olika grenar av social trygghet även gällt för avgifterna till dessa grenar. Denna osäkerhet har vållat myndigheterna tillämpningsproblem och skapat svårigheter för enskilda som ibland ställts inför oväntade avgiftskrav. Under den tid konventionen funnits till har vidare skett genomgripande förändringar av socialförsäkringslagstiftningen i de nordiska länderna. Samtidigt har dessa länder kraftigt byggt ut sina nät av socialkonventioner gentemot andra europeiska länder. Konventionerna har därvid i stor utsträckning byggts upp efter andra riktlinjer än de som karakteriserar 1955 års nordiska konvention.

Den nya konventionen vilar i huvudsak på samma grundvalar som 1955 års konvention men ansluter sig i sin uppläggning till nyare multilaterala och bilaterala socialförsäkringskonventioner. Sakligt sett har genomarbetade lösningar kunnat presenteras på åtskilliga frågor som accentuerats genom framväxten av nya grenar i socialförsäkringen, i synnerhet för dem som bor i ett nordiskt land men arbetar i ett annat eller under sitt liv kommer att bo eller arbeta i flera länder. Reglerna om tilläggspension har reviderats med beaktande av de erfarenheter man fått sedan sådana regler först infördes i konventionen år 1970. Den avses också ge en uttrycklig reglering av avgiftsfrågorna. Med vissa ändringar har dessutom 1975 års sjukförsäkringsöverenskommelse inarbetats i konventionen.

En grundläggande förutsättning för en tillfredsställande tillämpning av konventionen är att samråd och samarbete mellan de tillämpande myndigheterna i varje land snarast kommer till stånd. För detta ändamål kommer en grupp med representanter för varje land att tillsättas. Den kommer bl. a. att utarbeta de gemensamma föreskrifter som kan behövas för en likartad och smidig tillämpning av konventionen.

Nordiska rådets social- och miljöutskott har i sitt av rådet godkända yttrande över ministerrådsförslaget uttalat att det är angeläget att konventionen snarast träder i kraft och att den samarbetsgrupp jag tidigare nämnt omedelbart inleder sitt arbete. Utskottet förutsätter att konventionen i fortsättningen kommer att ses över och anpassas till kommande förändringar i de nordiska ländernas sociallagstiftning.

5 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att godkänna den nu undertecknade nordiska socialkonventionen, som avses ersätta 1955 års nordiska konvention om social trygghet.

Som framgår av vad jag förut har sagt har ofta uppstått behov av ändringar i den nordiska socialkonventionen som endast föranlett smärre kostnadskonsekvenser. Det kan förutsättas att så kommer att bli fallet även i framtiden. Jag förutsätter att det – i enlighet med vad som hittills tillämpats – inte skall vara nödvändigt att begära riksdagens godkännande av sådana ändringar.

6 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.

*Bilaga 1***Nordisk konvention om social trygghet**

Regeringarna i Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge.

som anser att nordiska medborgare som arbetar eller vistas i ett annat nordiskt land än sitt eget skall ges samma sociala trygghet som det landets medborgare.

som konstaterar att de nordiska ländernas lagstiftningar i stor utsträckning garanterar sådan likställighet.

som dock anser att det på vissa områden finns behov av utfyllande regler, dels för att ge ett tillfredsställande skydd åt dem som arbetar eller vistas i annat land än hemlandet, dels för att samordna de olika ländernas lagstiftningar.

som finner att 1955 års nordiska konvention om social trygghet varit av stor betydelse i dessa avseenden men med hänsyn till utvecklingen nu bör ersättas med nya regler.

har överenskommit om att sluta en ny nordisk konvention om social trygghet med nedan angivna lydelse:

Avdelning I**Allmänna bestämmelser***Artikel 1*

I denna konvention avses med uttrycken

- a) "nordiskt land" vart och ett av de fördragsslutande länderna:
- b) "nordisk medborgare"
medborgare i ett nordiskt land:
- c) "lagstiftning"
lagar, förordningar och andra författningar rörande de i artikel 2 första stycket angivna grenarna av social trygghet; dock ej i den mån därigenom regleras förhållandena mellan å ena sidan ett eller flera nordiska länder och å andra sidan ett eller flera länder utanför Norden:
- d) "behörig myndighet"
i Danmark
socialministeriet,
i Finland
social- och hälsovårdsministeriet,
i Island
hälsovårds- och socialförsäkringsministeriet,
i Norge
socialdepartementet,
i Sverige
regeringen
eller myndighet som nämnda myndigheter förordnar.
- e) "inrättning"
myndighet eller institution som tillhandahåller en förmån:

f) "vårdförmån"

dels kostnadsfrihet, kostnadsnedsättning eller kostnadsersättning för sjukvård, däri inbegripet tandvård, havandeskapsvård, förlossningsvård, läkemedel, proteser och andra hjälpmedel, dels ersättning för resor som företages i samband med sjukvård som nu sagts:

g) "dagpenning"

kontantförmån som beräknas för dag eller vecka och som utgår vid sjukdom eller föräldraskap:

h) "grundpension"

allmän pension som icke beräknas på grundval av fullgjorda sysselsättningsperioder, tidigare förvärvsinkomst eller erlagda avgifter, samt tilläggsförmåner till sådan pension:

i) "tilläggs-pension"

allmän pension som beräknas på grundval av fullgjorda sysselsättningsperioder, tidigare förvärvsinkomst eller erlagda avgifter, samt tilläggsförmåner till sådan pension:

j) "avgift"

avgift för år eller annan bestämd tid, från person som omfattas av denna konvention eller hans arbetsgivare, för finansiering av förmåner som avses i denna konvention.

k) "bosatt"

att någon är bosatt i ett land enligt landets folkbokföring, om ej särskilda skäl föranleder annat.

Artikel 2

1. Denna konvention är tillämplig på all i de nordiska länderna vid varje tillfälle gällande lagstiftning avseende följande grenar av det sociala trygghetssystemet:

- a) förmåner vid sjukdom och föräldraskap
- b) förmåner vid invaliditet, ålderdom och dödsfall
- c) förmåner vid arbetsskada
- d) förmåner vid arbetslöshet
- e) allmänna kontantförmåner för barn
- f) social omvårdnad.

2. Vid ratifikationen av denna konvention skall varje nordiskt land ge in en förteckning över den lagstiftning som reglerar de i första stycket nämnda grenarna av social trygghet. Därefter skall varje land årligen före februari månads utgång till det danska utrikesministeriet anmäla de ändringar i förteckningen som föranleds av lagstiftning som antagits under föregående kalenderår.

3. I bilaga till denna konvention finns särskilda bestämmelser för varje land rörande tillämpningen av konventionen i vissa fall.

Artikel 3

Denna konvention är tillämplig på

- a) nordiska medborgare
- b) flyktingar som avses i artikel I av konventionen den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning och protokollet den 31 januari 1967 till nämnda konvention.
- c) statslösa som avses i artikel I av konventionen den 28 september 1954 om statslösa personers rättsliga ställning.
- d) andra personer som är eller har varit omfattade av lagstiftningen i ett nordiskt land.
- e) personer som härleder sin rätt från någon under a)–d) nämnd person.

Artikel 4

Vid tillämpning av lagstiftningen i ett nordiskt land likställes, såvitt ej annat följer av bestämmelserna i avdelning III av denna konvention, medborgare i annat nordiskt land med landets egna medborgare.

Artikel 5

När enligt ett nordiskt lands lagstiftning en förmån inskränks om den sammanträffar med andra förmåner, skall detta kunna tillämpas även när den sammanträffar med motsvarande förmåner som utgår enligt ett annat nordiskt lands lagstiftning.

Avdelning II

Bestämmelser om tillämplig lagstiftning

Artikel 6

1. Den som är bosatt i ett nordiskt land skall, i den mån ej annat följer av annan bestämmelse i denna avdelning, omfattas av lagstiftningen i bosättningslandet.

2. En nordisk medborgare som är anställd ombord på ett fartyg som för ett nordiskt lands flagga skall anses bosatt och anställd i det land vars flagga fartyget för.

3. Uthyres ett fartyg, som för ett nordiskt lands flagga, i huvudsak obemannat till en redare i annat nordiskt land, skall bestämmelsen i andra stycket gälla endast den som är anställd hos fartygets ägare eller någon som denne anlitar. En nordisk medborgare, som anställs ombord av redaren eller någon som denne anlitar, anses bosatt och anställd i sistnämnda land.

Artikel 7

1. Den som är anställd för arbete i ett annat nordiskt land än det där han är bosatt skall med avseende på detta arbete omfattas av lagstiftningen i sysselsättningslandet i fråga om rätt till förmåner som är beroende av förvärvsarbete eller inkomst av sådant arbete.

2. Den som är anställd för arbete i två eller flera nordiska länder skall anses sysselsatt där arbetsgivaren är bosatt eller företaget har sitt säte.

3. Den som tillhör den resande personalen vid flyg- eller landtransport-företag skall anses sysselsatt där han har sin fasta stationeringsort.

4. Som arbete i ett nordiskt land räknas även arbete med undersökning och utvinning av naturtillgångar på detta lands kontinentalsockel sådana denna bestäms i Genèvekonventionen den 29 april 1958 om kontinentalsockeln.

Artikel 8

1. Utsänder en arbetsgivare en arbetstagare från ett nordiskt land till ett annat nordiskt land för att där för arbetsgivarens räkning utföra ett arbete som beräknas pågå högst tolv månader, skall han i fråga om rätt till förmåner som avses i artikel 7 fortfarande omfattas av det förstnämnda landets lagstiftning.

2. Om arbetet i det land till vilket arbetstagare utsänts pågår längre tid än beräknat och mer än tolv månader, kan vad i första stycket sägs fortsätta att gälla till dess arbetet slutförs, förutsatt att behöriga myndigheter i de berörda länderna lämnar medgivande härtill.

3. Vid tillämpning av bestämmelserna i denna artikel skall vad som sägs i artikel 7 fjärde stycket gälla.

Artikel 9

Denna konvention berör icke de bestämmelser i Wienkonventionen den 18 april 1961 om diplomatiska förbindelser och Wienkonventionen den 24 april 1963 om konsulära förbindelser, som hänför sig till den i artikel 2 första stycket angivna lagstiftningen. Beträffande rätt till vårdförmåner stadgas särskilt i avdelning III, kapitel 1.

Artikel 10

Avgifter för förmåner som regleras genom denna konvention skall erläggas i det land vars lagstiftning gäller ifråga om rätt till förmåner som är beroende av förvärvsarbete eller inkomst av sådant arbete. Sådana avgifter får ej tas ut i annat land.

Artikel 11

Två eller flera nordiska länders behöriga myndigheter kan för särskilda persongrupper eller personer överenskomma om undantag från bestämmelserna i denna avdelning. Underrättelse om sådan överenskommelse skall tillställas det danska utrikesministeriet, som i sin tur har att under-

rätta de behöriga myndigheterna i de länder som ej deltagit i överenskommelsen.

Avdelning III

Särskilda bestämmelser om rätt till förmåner

Kapitel 1. Förmåner vid sjukdom och föräldraskap

Artikel 12

1. Den som flyttar från ett nordiskt land till ett annat äger för rätt till förmåner vid sjukdom och föräldraskap i inflyttningslandet åberopa förhållanden under tid då han varit omfattad av lagstiftningen i utflyttningslandet. Vid beviljande av förmåner i inflyttningslandet skall hänsyn tas till förmåner som utgått i utflyttningslandet..

2. Rätt till förmån enligt denna artikel föreligger även för sjukdom, havandeskap eller födsel som inträffat före bosättningen i inflyttningslandet. Denna konvention skall dock ej medföra rätt till förmån om avsikten med flyttningen till ett land kan antas vara att där erhålla sådan förmån.

3. Om det vid flyttningen utgår dagpenning från utflyttningslandet skall fortsatt dagpenning utbetalas från inflyttningslandet enligt detta lands lagstiftning. När så erfordras skall hänsyn tas till förvärvsinkomst i utflyttningslandet.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall på motsvarande sätt gälla för den som, av annan anledning än flyttning, enligt bestämmelserna i avdelning II av denna konvention skall ha rätt till förmåner vid sjukdom eller föräldraskap från ett annat nordiskt land än det vars lagstiftning han tidigare omfattats av.

Artikel 13

Den som är anställd för arbete i ett annat nordiskt land än det där han är bosatt äger vid sjukdom rätt till dagpenning från sysselsättningslandet så länge anställningen består, dock minst i 90 dagar. Därefter skall fortsatt dagpenning utgå från bosättningslandet, varvid bestämmelserna i artikel 12 äger tillämpning.

Artikel 14

1. Den som är bosatt i ett nordiskt land och äger rätt till vårdförmåner där skall, om han under vistelse i ett annat nordiskt land blir i behov av sjukvård, erhålla vårdförmåner från vistelselandet enligt dess lagstiftning. Detsamma gäller den som utan att vara nordisk medborgare äger rätt till vårdförmåner i ett nordiskt land på grund av anställning ombord på fartyg som för ett nordiskt lands flagga.

2. Rätt till förmåner enligt denna artikel föreligger icke om avsikten med

vistelsen i ett land kan antas vara att där erhålla vårdförmåner. Den som vistas i ett land av andra skäl än arbete eller studier äger rätt till vårdförmåner vid förlossning endast om det icke skäligen kunnat förutses att nedkomsten skulle inträffa under denna vistelse.

3. Rätt till förmåner enligt denna artikel föreligger icke efter den tidpunkt då den vårdades tillstånd tillåter resa till det land där han är bosatt. Fortsatta förmåner bör likväl utges när det med hänsyn till omständigheterna icke är rimligt att hänvisa den sjuke till vård i bosättningslandet.

4. Vid hemresa till bosättningslandet skall vistelseslandet svara för den merkostnad som uppkommer genom att någon till följd av sitt sjukdomstillstånd måste använda dyrare färdsätt än han eljest skulle ha använt.

Artikel 15

Personer som enligt de i artikel 9 nämnda konventionerna ej skall omfattas av lagstiftningen i det land där de tjänstgör, skall ändå vara berättigade till vårdförmåner vid sjukdom och föräldraskap enligt lagstiftningen i tjänstgöringslandet. Avgifter skall ej uttas i tjänstgöringslandet.

Artikel 16

Bestämmelser i ett nordiskt lands lagstiftning om begränsning av utbetalningen av dagpenning till den som vistas utomlands äger ej tillämpning när den dagpenningberättigade vistas i annat nordiskt land.

Artikel 17

Om arbetsgivare i ett nordiskt land utger sjuk- eller föräldraskapslön till arbetstagare som för samma tid och på grund av samma inkomst uppbär dagpenning från annat nordiskt land, skall arbetsgivaren ha rätt att uppbära nämnda dagpenning i arbetstagarens ställe som om denna hade utgått från sysselsättningslandet.

Kapitel 2. Förmåner vid invaliditet, ålderdom och dödsfall

Grundpension

Artikel 18

1. Medborgare i ett nordiskt land är under tid, då han är bosatt i ett annat sådant land, under de förutsättningar som gäller för landets egna medborgare och på de villkor i övrigt som anges i denna artikel berättigad till grundpension från bosättningslandet.

2. I fall som avses i första stycket utgår grundpension

- 1) såvitt gäller ålderspension, om den pensions sökande sedan minst tre år oavbrutet vistas i landet.
- 2) såvitt gäller invalidpension om den pensions sökande
  - a) sedan minst tre år oavbrutet vistas i landet eller
  - b) sedan minst ett år oavbrutet vistas i landet och därvid under en

sammanhängade period av minst ett år utövat eller varit fysiskt och psykiskt i stånd att utföra normalt förvärvsarbete.

3) såvitt gäller efterlevandepension,

- a) om den efterlevande sedan minst tre år oavbrutet vistas i landet, eller
- b) om den avlidne vid dödsfallet åtnjöt invalidspension från landet eller uppfyllde de krav som anges under 2 a eller b, allt under förutsättning att den efterlevande vid dödsfallet var bosatt i landet.

3. Åtnjuter någon invalidpension eller efterlevandepension enligt denna artikel, skall pensionen oavsett vistelsetidens längd ersättas av ålderspension vid uppnående av den i bosättningslandet gällande allmänna pensionsåldern.

4. Vid prövning huruvida kravet i andra stycket på viss tids oavbruten vistelse är uppfyllt bortses från tillfällig frånvaro. Som sådan frånvaro skall i vart fall anses frånvaro, som varje gång icke sträcker sig utöver fyra månader, eller vad avser kravet på ett års oavbruten vistelse, utöver en månad. Perioder av tillfällig frånvaro räknas icke som vistelsetid.

Artikel 19

1. Grundpension enligt artikel 18 utgår på grundval av den pensionsberättigades sammanlagda bosättningstid i ett eller flera nordiska länder.

2. Uppgår bosättningstiden enligt första stycket till minst 40 år, utgår grundpension utan avkortning med hänsyn till bosättningstid. I annat fall utgår grundpension med minst en fyrtiondedel för varje bosättningsår. Vid beräkningen bortses från tid före fyllda 16 år och tid efter den i bosättningslandet gällande allmänna pensionsåldern. Börjar pension utgå innan den pensionsberättigade uppnår den allmänna pensionsåldern, tillgodoräknas även tid fram till tidpunkten för inträdet i pensionsåldern.

3. Efterlevandepension till make utgår med hänsyn till den avlidnes på motsvarande sätt beräknade bosättningstid, om denna är längre än den pensionsberättigades. Detsamma gäller ålderspension till efterlevande make som, om han ej hade uppnått pensionsåldern, skulle ha varit berättigad till efterlevandepension. Efterlevandepension till barn utgår utan avkortning med hänsyn till bosättningstidens längd.

4. Beräknas grundpension enligt ett nordiskt lands lagstiftning på grundval av bosättningstiden i landet skall för landets medborgare bosättningstid i annat nordiskt land räknas som bosättningstid i hemlandet.

5. Har en nordisk medborgare som uppbär grundpension från bosättningslandet samtidigt rätt till grundpension från ett annat nordiskt land enligt dess lagstiftning, utges pensionen från sistnämnda land endast med belopp varmed den överstiger pensionen från bosättningslandet. Vad nu sagts skall dock ej gälla om båda pensionerna beräknas endast på grundval av bosättningstid i landet och den bosättningstid som ligger till grund för beräkning av pensionen från bosättningslandet uppgår till mindre än 40 år.

Artikel 20

1. Flyttar en medborgare i ett nordiskt land från ett sådant land till ett annat och inträffar pensionsfall innan sådan tid förflutit att grundpension kan utgå från inflyttningslandet, skall pension utgå från det land, där tidsvillkoren för rätt till grundpension senast uppfyllts, som om han fortfarande var bosatt där. Vad nu sagts gäller under förutsättning att ansökan om pension inges inom tre år från det han lämnade sistnämnda land.

2. Flyttar en medborgare i nordiskt land som uppbär grundpension från ett sådant land därifrån till ett annat nordiskt land, behåller han rätten till grundpension från det land som utger pensionen.

3. Grundpension enligt första eller andra stycket utgår till dess den pensionsberättigade erhåller grundpension från inflyttningslandet eller har vistats där så lång tid att han uppfyller kraven på viss tids vistelse i landet för rätt till sådan grundpension varom fråga är, dock längst under tre år. För den som flyttar till sitt hemland upphör rätten till här avsedd pension i vart fall när han uppnår den i hemlandet gällande pensionsåldern.

4. Har någon enligt lagstiftningen i inflyttningslandet rätt till grundpension beräknad enbart på grundval av bosättningstiden i det landet, skall denna pension icke hindra att pension utgår från utflyttningslandet enligt bestämmelserna i denna artikel. Pensionen från utflyttningslandet skall dock utges endast med det belopp varmed den överstiger sådan pension som nyss sagts.

*Tilläggs pension**Artikel 21*

Försäkringsperioder som någon fullgjort enligt flera nordiska länders lagstiftningar om försäkring för tilläggs pension skall, om det behövs för uppfyllande av villkor om rätt till tilläggs pension från något av dessa länder, sammanläggas i den mån de ej belöper på samma tid.

Artikel 22

Tilläggs pension får ej i annat fall än som anges i artikel 23 påverkas av att någon har rätt till tilläggs pension även från annat nordiskt land

Artikel 23

1. Är i mer än ett nordiskt land de villkor uppfyllda, som gäller för att beräkna tilläggs pension på grundval även av antagande om försäkringsperioder som skulle ha fullgjorts om pensionsfallet icke hade inträffat, skall sådan beräkning göras endast i det land där den höjning av pensionen som följer av beräkningen blir störst.

2. Meddelas i något av länderna nytt eller ändrat beslut i det enskilda pensionsärendet, skall ånyo prövas från vilket land tilläggs pension beräknad under antagande som sagts i första stycket skall utges.

3. Bestämmelserna i denna artikel skall ej gälla i fall då någon har tjänat

in pensionsrätt i flera länder samtidigt för de två år som närmast föregått pensionsfallet.

Kapitel 3. Förmåner vid arbetsskada

Artikel 24

1. Rätt till förmåner vid arbetsskada får icke påverkas av att den förmånsberättigade är bosatt eller vistas i annat nordiskt land än det enligt vars lagstiftning skadan skall regleras jämlikt avdelning II av denna konvention.

2. Konventionens bestämmelser om rätt till vårdförmåner i bosättnings- eller vistelselandet skall gälla även vid arbetsskada.

Artikel 25

1. Om en förmån vid arbetssjukdom kan utgå enligt mer än ett nordiskt lands lagstiftning, utges förmånen endast enligt lagstiftningen i det land där, före den tidpunkt då arbetssjukdomen visade sig, sådan verksamhet som innebär fara för sjukdomen senast utövades.

2. Vid försämring av en arbetssjukdom som föranlett ersättning enligt ett nordiskt lands lagstiftning skall det landet även svara för försämringen, om denna icke är att hänföra till arbete i annat nordiskt land.

Kapitel 4. Förmåner vid arbetslöshet

Artikel 26

Närmare bestämmelser om rätt till förmåner vid arbetslöshet återfinns i överenskommelsen den 28 juni 1976 mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om bestämmelser för tillgodoräknande av kvalifikationsperioder m. m. i samband med rätt till ersättning för arbetslöshetsförsäkrade.

Avdelning IV

Övriga bestämmelser

Artikel 27

De behöriga myndigheterna skall i samarbete utfärda de bestämmelser som fordras för att säkerställa en enhetlig nordisk tillämpning av denna konvention.

Artikel 28

Vid tillämpning av denna konvention skall myndigheter och inrättningar i erforderlig utsträckning bistå varandra. I varje nordiskt land skall finnas ett särskilt förbindelseorgan som utses av den behöriga myndigheten.

Artikel 29

1. Om någon hos en inrättning i ett nordiskt land ansöker om en förmån enligt ett annat nordiskt lands lagstiftning, skall inrättningen omedelbart översända ansökningshandlingen till behörig inrättning i vederbörande land. Ansökan skall anses ha gjorts där den dag då ansökningshandlingen ingavs i det förstnämnda landet.

2. Skall besvär eller annan handling än som avses i första stycket enligt lagstiftningen i ett nordiskt land inges inom viss tidrymd för att beaktas, skall handlingen anses ha inkommit i rätt tid om handlingen inom samma tidrymd har ingetts till en inrättning i ett annat nordiskt land. Denna inrättning skall omedelbart översända handlingen till den behöriga inrättningen.

Artikel 30

1. Har en inrättning i ett nordiskt land utgett en förmån under sådana omständigheter att återbetalningsskyldighet uppkommit, får vad för mycket utbetalats innehållas från förmån i annat nordiskt land, i den mån rättsreglerna i det landet så medger.

2. Har en inrättning i ett nordiskt land utgett en förmån provisoriskt i avvaktan på slutligt beslut och befinnes förmånstagaren sedermera ej berättigad till förmånen eller berättigad till förmån med lägre belopp, får motsvarande förmån från annat nordiskt land för samma tid helt eller delvis innehållas. Detsamma gäller när en förmån utbetalats utan iakttagande av bestämmelserna i denna konvention eller när senare tillämpning av konventionen leder till att förmån i det förstnämnda landet icke borde ha utgått eller borde ha utgått med lägre belopp.

3. Belopp som innehållits med stöd av första eller andra stycket skall tillställas den inrättning som borde ha underlåtit att utge en förmån eller borde ha utgett en förmån med lägre belopp.

Artikel 31

1. En handling om rätt till underhållsbidrag, som har upprättats i ett nordiskt land, skall anses utgöra giltigt underlag för bidragsförskott även i annat nordiskt land. Utgör handlingen ej beslut av domstol eller annan offentlig myndighet, skall handlingen vara försedd med bevis att den kan ligga till grund för indrivning hos den bidragsskyldige i det land där den har upprättats.

2. Bidragsförskott får innehållas i den mån bidragsförskott har utgått från annat nordiskt land för samma tid.

Artikel 32

Ett nordiskt land som stadigvarande bereder en medborgare i annat nordiskt land hans huvudsakliga försörjning eller annan social omvårdnad får icke på grund härav påfordra att denne mottas i hemlandet om hans

familjeförhållanden, anknytning till bosättningslandet eller omständigheterna i övrigt talar för att han bör få stanna där, och i vart fall icke om han sedan minst fem år är bosatt i landet.

Artikel 33

Denna konvention kan ej åberopas för rätt till utbetalning av grundpension till någon som icke är bosatt i nordiskt land. Konventionen kan ej heller åberopas för rätt till intjänande av rättigheter utanför de nordiska länderna.

Artikel 34

1. Denna konvention gäller icke i fråga om förmåner och avgifter för tid före dess ikraftträdande.

2. Vid bestämmande av rätt till förmåner på grund av denna konvention skall även försäkrings-, sysselsättnings- och bosättningsperioder före konventionens ikraftträdande beaktas.

3. Artikel 23 i denna konvention tillämpas jämväl i fråga om pension som vid konventionens ikraftträdande utgår med tillämpning av artikel 5 b) i konventionen den 15 september 1955.

Artikel 35

Denna konvention skall icke medföra nedsättning av förmånsbelopp som utgår vid konventionens ikraftträdande.

Artikel 36

1. Önskar ett land uppsäga konventionen skall skriftligt meddelande härom tillställas det danska utrikesministeriet som har att underrätta de övriga nordiska ländernas regeringar härom.

2. Uppsägningen gäller endast det land som verkställt densamma och äger giltighet från och med ingången av det kalenderår som inträffar minst sex månader från det det danska utrikesministeriet mottagit meddelande om uppsägningen.

3. Uppsägs konventionen skall rättigheter som förvärvats på grund av konventionen alljämt bestå.

Artikel 37

1. Denna konvention skall ratificeras och ratifikationshandlingarna deponeras hos det danska utrikesministeriet.

2. Konventionen träder i kraft första dagen i den månad som infaller två hela kalendermånader efter den dag, då samtliga länders ratifikationsinstrument deponerats.

Artikel 38

När denna konvention träder i kraft upphör konventionen den 15 september 1955 mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om social trygghet med därtill senare gjorda ändringar och tillägg att gälla liksom överenskommelsen den 6 februari 1975 mellan nämnda länder om förmåner vid sjukdom, havandeskap och barnsbörd.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill befullmäktigade ombud, undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Köpenhamn den 5 mars 1981 i ett exemplar på svenska, danska, finska, isländska och norska språken, vilka samtliga texter har lika vitsord.

För Danmark: Lise Östergaard
För Finland: Katri-Helena Eskelinen
För Island: Svavar Gestsson
För Norge: Arne Nilsen
För Sverige: Karin Söder

BILAGA

till konventionen mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om social trygghet

Bestämmelser rörande tillämpning av nationell lagstiftning

*A. Danmark**1. Till artikel 6*

Rätten till vårdförmåner i Danmark vid sjukdom eller födsel för den som är bosatt i Danmark påverkas ej av bestämmelserna i artikel 6. andra och tredje styckena.

2. Till artikel 14

Begravningshjälp enligt lagen om offentlig sjukförsäkring omfattas ej av bestämmelserna om vårdförmåner vid sjukdom.

3. Till artikel 18

När villkoren för att erhålla efterlevandepension enligt artikel 18. andra stycket 3 b. är uppfyllda skall bosättningsstid i annat nordiskt land jämställas med bosättningsstid i Danmark vid avgörande av om villkoret på minst ett års bosättning i Danmark efter uppnående av den nedre åldersgränsen för intjänande av rätt till pension på grund av bosättningsstid är uppfyllt. Denna bestämmelse äger motsvarande tillämpning på danska medborgare.

4. Till artikel 19

- a) Medborgare i de andra nordiska länderna skall ha rätt till full dansk ålderspension enligt bestämmelserna i folkpensionslagen om rätt till full pension för den som varit bosatt i Danmark minst tio år inom de åldersgränser som gäller för intjänande av rätt till pension på grund av bosättningsstid, varav minst fem år omedelbart före den normala pensionsåldern. Bosättningsstid i övriga nordiska länder medräknas ej när det gäller att avgöra om full pension kan utges enligt nämnda bestämmelse.
- b) Vid tillämpningen av artikel 19 andra stycket tredje punkten medräknas, för beräkning av pension till en person som enligt konventionen skall ha pension från Danmark, bosättningsstid i de nordiska länderna efter uppnående av den nedre åldersgränsen i dansk pensionslagstiftning för intjänande av rätt till pension på grund av bosättningsstid.
- c) Bestämmelserna i artikel 19 tredje stycket äger motsvarande tillämpning på invalidpension enligt den danska lagen om invalidpension m. m. på de villkor som anges i denna lag.
- d) Vid beräkningen av änkepension, invalidpension och ålderspension enligt dansk lagstiftning till den, vars make avlidit, på grundval av den

avlidne makens bosättningstid i de nordiska länderna skall villkoren härför enligt invalidpensionslagen, änkepensionslagen och folkpensionslagen vara uppfyllda. Vid beräkning av bosättningstid från den tidpunkt, då pensionen börjar utgå, och fram till den i bosättningslandet gällande pensionsåldern läggs den efterlevande makens ålder vid pensionsfallet till grund.

5. Till artikel 20

- a) Nordisk medborgare som är bosatt i ett annat nordiskt land än Danmark kan icke enligt artikel 20 första stycket erhålla dansk förtida ålderspension genom dispens från åldersvillkoren på grund av arbetslöshet eller liknande bristande möjlighet till sysselsättning.
- b) För ensamstående kvinna som fyllt 62 år utgår ålderspension från Danmark enligt artikel 20 andra stycket utöver 3-årsfristen från flyttningen enligt artikelns tredje stycke så länge pensionstagaren icke har uppnått den allmänna pensionsåldern i bosättningslandet.
- c) För personer som på grund av dispens från åldersvillkoren erhåller förtida ålderspension från Danmark efter flyttning till ett annat nordiskt land före den 1 januari 1978, utges pensionen utöver 3-årsfristen från flyttningen enligt artikel 20 tredje stycket så länge pensionstagaren icke har uppnått den allmänna pensionsåldern i bosättningslandet.

6. Till artikel 21

Vid tillämpningen av artikel 21 skall medlemmar av arbetsmarknadens tilläggspension för vilka under ett kalenderår inbetalats det antal bidrag som erfordras för att uppnå full anciennitet anses ha fullgjort en försäkringsperiod på ett helt år. Medlemmar för vilka inbetalats ett mindre antal bidrag anses ha fullgjort en försäkringsperiod på så stor del av ett år som svarar mot förhållandet mellan antalet inbetalda bidrag och det antal som erfordras för uppnå full anciennitet.

B. Finland

1. Till artikel 5

Vid fastställande av rätt till moderskapspenning enligt lagstiftningen i Finland skall beaktas jämväl dagpenning som enligt lagstiftningen i annat nordiskt land på grund av samma föräldraskap utgår till den andra av föräldrarna.

2. Till artiklarna 18–20

- a) Vid beviljande av folkpension åt den som är bosatt i annat nordiskt land än Finland skall pensionen och därtill anslutna tillägg beräknas efter de regler som gäller pensionstagare bosatt i kommun tillhörande den billigaste av de i 27 § folkpensionslagen avsedda kommungrupperna.
- b) Vid fastställande av rätt till bostadsbidrag enligt lagen om bostadsbi-

drag för pensionstagare skall endast boendekostnader i Finland tagas i betraktande.

- c) I 20 och 22 c §§ folkpensionslagen avsedd arbetslöshetspension skall vid tillämpning av artikel 18 betraktas som invalidpension.
- d) Bestämmelserna i artikel 20 äger ej tillämpning på i 20 och 22 §§ folkpensionslagen avsedd arbetslöshetspension.

3. Till artikel 21

Vid tillämpning av artikel 21 skall den som varit försäkrad enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden tillgodoräknas en försäkringsperiod om en månad för varje sådan kalendermånad för vilken avgift till arbetspensionskassan inbetalats för honom.

C. Island

1. Till artiklarna 18–20

När den i artikel 18, andra stycket, angivna vistelsetiden gått till ända skall vid bestämmande av försäkringstid i Island bosättningstid i annat nordiskt land likställas med bosättningstid där. Detta gäller vare sig den som bosätter sig i Island är isländsk medborgare eller medborgare i annat nordiskt land.

För isländska medborgare som bosätter sig i Island skall, när de har uppnått den gällande pensionsåldern, bosättningstid i annat nordiskt land jämsställas med bosättningstid i Island utan att kravet på sådan minsta bosättningstid som avses i artikel 18 andra stycket är uppfyllt.

2. Till artikel 19

Vid tillämpningen av artikel 19 skall barntillägg till ålders- och invalidpensionärer enligt reglerna i den isländska folkförsäkringslagens artikel 14 utges med oavkortat belopp oavsett bosättningstidens längd.

3. Till artikel 21

Vid tillämpningen av artikel 21 skall medlemmar av isländska pensionskassor som inrättats enligt lag eller erkänts av finansministeriet anses ha fullgjort en försäkringsperiod på ett helt år under förutsättning att det för dem under ett kalenderår inbetalats bidrag som uppgår till minst 10 procent av 6 månadslöner enligt den lönetariff som tillämpas för arbetslöshetsförsäkringens dagpenningssatser.

4. Till artikel 22

Vid beräkning av pension enligt lagen om pension till äldre skall tilläggs-pension från annat nordiskt land avräknas på samma sätt som pension från isländsk pensionskassa.

*D. Norge**1. Till artikel 5*

Vid fastställande av en förälders rätt till födelsepenning enligt norsk lagstiftning skall hänsyn tas till dagpenning som utgår till den andre av föräldrarna enligt ett annat nordiskt lands lagstiftning.

2. Till artikel 6

Oavsett bestämmelserna i artikel 6 skall medborgare i Danmark, Finland, Island och Sverige som är anställda på norskt fartyg i utrikes fart endast omfattas av lagen om pensionsförsäkring för sjömän om de faktiskt är bosatta i Norge.

3. Till artikel 10

Bestämmelsen i lagen om folketrygd om att arbetsgivaravgift skall erläggas för ersättning till utländsk medborgare för arbete utfört i utlandet endast om denne är bosatt i Norge eller anställd på norskt fartyg i utrikes fart gäller inte vid tillämpning av artiklarna 7 och 8.

4. Till artiklarna 12–17

Bestämmelserna i artiklarna 12–17 gäller ej för förmåner till ogifta, skilda eller hemskilda föräldrar enligt kapitel 12 lagen om folketrygd.

5. Till artiklarna 18–20

När den i artikel 18 andra stycket, angivna bosättningstiden gått till ända skall vid bestämmande av försäkringstid i Norge bosättningstid i annat nordiskt land jämföras med bosättningstid i Norge. Detta gäller såväl för norska medborgare som bosätter sig i Norge som för medborgare i annat nordiskt land. För norska medborgare som bosätter sig i Norge skall, när de har uppnått den gällande pensionsåldern, bosättningstid i annat nordiskt land jämföras med bosättningstid i Norge utan att kravet på sådan minsta bosättningstid som avses i artikel 18 andra stycket är uppfyllt.

6. Till artikel 19

- a) Följande förmåner från folketrygden skall utgå med oavkortat belopp oavsett bosättningstidens längd.
  1. Barn tillägg till pension från folketrygden.
  2. Grundstöd enligt lagen om folketrygd § 8–2, första stycket a).
  3. Hjälpstöd enligt lagen om folketrygd § 8–2, första stycket b).
  4. Bidrag till barn tillsyn enligt lagen om folketrygd § 10–2.
- b) Vid tillämpning av artikel 19 andra stycket skall som bosättningstid också medräknas kalenderår varunder vederbörande fyller 67, 68 eller 69 år och har intjänat pensionspoäng.
- c) Barnpension som utges till det första barnet när båda föräldrarna har avlidit och som utgår med samma belopp som efterlevandepension till

den av föräldrarna som i förekommande fall skulle ha fått störst sådan pension beräknas enligt reglerna i artikel 19 första stycket jämfört med andra–fjärde styckena.

7. Till artikel 20

- a) Kompensationstillägg till förmåner från folketrygden enligt lag den 19 december 1969 utbetalas endast till personer som är bosatta i Norge.
- b) Grundstöd, hjälpstöd och bidrag till barn tillsyn utges till nordisk medborgare som är bosatt i annat nordiskt land än Norge endast i den utsträckning som följer av norsk lagstiftning.

8. Till artiklarna 21–23

Vad avser rätt till tilläggspension för nordisk medborgare skall vistelse eller bosättning i annat nordiskt land jämställas med vistelse eller bosättning i Norge.

E. Sverige

1. Till artikel 5

Vid fastställande av förälders rätt till föräldrapenning enligt svensk lagstiftning skall dagpenning i anledning av föräldraskap enligt annat nordiskt lands lagstiftning avräknas på samma sätt som föräldrapenning som utgår till den andra av föräldrarna.

2. Till artikel 6

- a) Den som enligt bestämmelserna i artikel 6, andra stycket, skall omfattas av svensk lagstiftning om föräldrapenning på grund av anställning på svenskt fartyg skall äga uppbära föräldrapenning även för barn som är bosatt i annat nordiskt land än Sverige.
- b) Den rätt till sjukvårdsförmåner som tillkommer någon på grund av inskrivning i svenskt sjömansregister påverkas ej av bestämmelserna i artikel 6.

3. Till artikel 7

Den som enligt bestämmelserna i artikel 7 skall omfattas av svensk lagstiftning om föräldrapenning utan att vara bosatt i Sverige skall äga uppbära sådan även för barn som är bosatt i samma land som den försäkrade personen i fråga.

4. Till artikel 12

Föräldrapenning enligt svensk lagstiftning som ej överstiger garantinivån skall utgå om den inflyttade omedelbart före barnets födelse eller den beräknade tidpunkten för denna varit tillförsäkrad värd förmåner i de nordiska länderna under sammanlagt minst 180 dagar.

5. Till artikel 15

Vårdförmåner enligt artikel 15 skall för svensk del utges till alla personer som ej omfattas av den svenska sjukförsäkringen på grund av deras anknytning till nordiskt lands ambassad eller konsulat i Sverige.

6. Till artikel 18

Förtidspension enligt svensk lagstiftning skall vid tillämpning av artikel 18 betraktas som invalidpension.

7. Till artikel 19

- a) Bestämmelserna i artikel 19 tillämpas ej i fråga om nordisk medborgare som är bosatt i Sverige och som uppfyller svensk lagstiftnings krav för rätt till svensk folkpension.
- b) Barn tillägg till folkpension, vårdbidrag samt handikappersättning, som ej utgår som tillägg till folkpension, utgår med oavkortat belopp oavsett bosättnings tid.

8. Till artikel 20

Till nordisk medborgare som är bosatt i annat nordiskt land än Sverige kan icke med åberopande av artikel 20 utbetalas ålderspension för tid före den i Sverige gällande allmänna pensionsåldern, vårdbidrag eller sådan handikappersättning som inte utgår som tillägg till folkpension.

9 Till artikel 21

Artikel 21 äger icke tillämpning på sjömanspension enligt svensk lagstiftning.

*Bilaga 2***Lagstiftningsförteckning
till konventionen mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och
Norge om social trygghet****Förteckning över lagstiftning som avses i artikel 2 första stycket***Danmark*

Lov (bekendtgørelse nr. 94 af 9/3 1976) om offentlig sygesikring.

Lov (nr. 324 af 19/6 1974) om sygehusvæsenet.

Lov (bekendtgørelse nr. 431 af 3/9 1975) om svangerskabshygiejne og fødselshjælp.

Lov (bekendtgørelse nr. 66 af 21/2 1978) om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Lov (bekendtgørelse nr. 677 af 15/12 1978) om invalidepension.

Lov (bekendtgørelse nr. 676 af 15/12 1978) om folkepension.

Lov (bekendtgørelse nr. 678 af 15/12 1978) om enkepension.

Lov (bekendtgørelse nr. 360 af 4/8 1980) om boligydelse til pensionister.

Lov (bekendtgørelse nr. 203 af 3/5 1978) om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Lov (nr. 79 af 8/3 1978) om arbejdsskadeforsikring.

Lov (bekendtgørelse nr. 373 af 15/8 1980) om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring.

Lov (bekendtgørelse nr. 609 af 29/11 1978) om børnetilskud og familiefordelinger.

Lov (bekendtgørelse nr. 333 af 27/6 1980) om social bistand. Motsvarande lagstiftning för Färöarna och Grönland.

Finland

Sjukförsäkringslagen (364/4.7.1963) och därtill ansluten lagstiftning.

Folkhälsolagen (66/28.1.1972).

Lag om kommunala allmänna sjukhus (561/29.10.1965).

Tuberkuloslagen (355/26.7.1960).

Sinnessjuklagen (187/2.5.1952).

Lag om vissa allmänna grunder för avgifter, ersättningar och arvoden i medicinalväsendet (547/30.12.1960).

Förordning om vissa avgifter, ersättningar och arvoden vid sjukvårdinrättningar (178/30.3.1961).

Lag om hälsovården (469/27.8.1965) – och till dem ansluten lagstiftning.

Folkpensionslagen (347/8.6.1956).

Lag om understödstillägg (590/28.7.1978).

Lag om bostadsbidrag för pensionstagare (591/28.7.1978).

Lag angående införande av lagen om understödstillägg och lagen om bostadsbidrag för pensionstagare (592/28.7.1978).

- Familjepensionslagen (38/17.1.1969).
- Lag om vårdbidrag för barn (444/4.7.1969) – och till dem ansluten lagstiftning.
- Lag om pension för arbetstagare (395/8.7.1961).
- Lag om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/9.2.1962).
- Lag om pension för lantbruksföretagare (467/14.7.1969).
- Lag om pension för företagare (468/14.7.1969).
- Lag om sjömanspensioner (72/26.1.1956).
- Lag om pension för kommunala tjänstemän och arbetstagare 202/30.4.1964).
- Lag om pension för kommunala förtroendemän (578/21.7.1977).
- Pensionslag för evangelisk-lutherska kyrkan (298/20.5.1966).
- Lag om familjepensioner inom den evangelisk-lutherska kyrkan (258/10.4.1970).
- Lag om statens pensioner (280/20.5.1966).
- Lag om statens familjepensioner (774/31.12.1968 – och till dem ansluten lagstiftning.
- Lag om olycksfallsförsäkring (608/20.8.1948).
- Lag om yrkessjukdomar (638/29.12.1967) – och till dem ansluten lagstiftning.
- Lag om riksomfattande arbetslöshetskassor (125/23.3.1934).
- Lag om sysselsättning (946/23.12.1971) – och till dem ansluten lagstiftning.
- Lag om barnbidrag (541/22.7.1948).
- Lag om moderskapsunderstöd (424/13.6.1941).
- Lag om socialhjälp (116/17.2.1956).
- Lag om barnskydd (52/17.1.1936).
- Lag om specialomsorger om utvecklingsstörda (519/23.6.1977).
- Lag om barndagvård (36/19.1.1973).
- Lag om rådgivningsbyråer för uppfostringsfrågor (568/2.7.1971).
- Lag om vården av dem, som missbruka berusningsmedel (96/10.2.1961).
- Lag om kommunal hemvårdshjälp (270/6.5.1966).
- Lag om invalidvård (907/31.12.1946).
- Lag om invalidpenning (374/14.6.1951).
- Lag om tryggande av underhåll för barn (122/28.1.1977) – och till dem ansluten lagstiftning.
- Lag om arbetsgivarens socialskyddsavgift (366/4.7.1963).

Island

- Lov nr 67 af 20. april 1971 om folkeforsikring.
- Lov nr 57 af 20. maj 1978 om sundhedstjeneste.
- Lov nr 27 af 27. april 1970 om revalidering.
- Lov nr 97 af 24. december 1979 om pension till ældre.

- Lov nr 29 af 29. april 1963 om De statsansattes pensionsfond.
- Lov nr 16 af 24. april 1965 om Sygeplejerskernes pensionsfond.
- Lov nr 86 af 11. juni 1938 om Jordmødrenes pensionsfond.
- Lov nr 49 af 16. maj 1974 om Sömændenes pensionsfond.
- Lov nr 101 af 28. december 1970 om Bøndernes pensionsfond.
- Løvbestemmelser om pensionskasser i almindelighed, jfr. lov nr. 40 af 18 maj 1978, artikel 30, D. første punkten.
- Lov nr 57 af 27. april 1973 om arbejdsløshedsforsikring.
- Skattelovens bestemmelser om almindelige børnebidrag, jfr. lov nr. 40 af 18. maj 1978, artikel 69.
- Lov nr 80 af 5. juni 1947 om offentlig forsorg.

Norge

- Lov 17 juni 1966 om folketrygd.
- Lov 19 juni 1969 om særtillæg til ytelser fra folketrygden.
- Lov 19 desember 1969 om kompensasjonstillegg til ytelser fra folketrygden.
- Lov 3 desember 1948 om pensjonstrygd for sjømenn.
- Lov 30 juni 1950 om pensjonstrygd for skogsarbeidere.
- Lov 28 juni 1957 om pensjonstrygd for fiskere.
- Lov 27 juni 1947 om ulykkestrygd for arbeidere ved norske bedrifter på Svalbard.
- Lov 24 oktober 1946 om barnetrygd.
- Lov 26 april 1957 om bidragsforskudd.
- Lov 5 juni 1964 om sosial omsorg.
- Lov 17 juli 1953 om barnevern.
- Lov 26 februari 1932 om edruskapsvern og edruskapsnemnder.
- Lov 19 juni 1969 om sykehus m. v.
- Lov 28 april 1961 om psykisk helsevern.

Sverige

- Lag den 25 maj 1962 (nr 381) om allmän försäkring.
- Lag den 22 januari 1981 (nr 49) om begränsning av läkemedelskostnader, m. m.
- Sjukvårdslag den 6 juni 1962 (nr 242).
- Lag den 16 juni 1966 (nr 293) om beredande av sluten psykiatrisk vård i vissa fall.
- Lag den 15 december 1967 (nr 940) angående omsorger om vissa psykiskt utvecklingsstörda.
- Lag den 9 maj 1969 (nr 205) om pensionstillskott.
- Lag den 25 maj 1962 (nr 392) om hustrutillägg och kommunalt bostadstillägg till folkpension.
- Förordning den 2 juni 1977 (nr 392) om statskommunala bostadsbidrag till vissa folkpensionärer m. fl.

Lag den 18 december 1959 (nr 551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring.

Kungörelsen den 2 juni 1972 (nr 412) om sjömanspension.

Lag den 26 maj 1976 (nr 380) om arbetsskadeförsäkring.

Lag den 5 juni 1973 (nr 370) om arbetslöshetsförsäkring.

Lag den 5 juni 1973 (nr 371) om kontant arbetsmarknadsstöd.

Arbetsmarknadskungörelse den 3 juni 1966 (nr 368).

Lag den 18 december 1959 (nr 552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.

Lag den 26 juli 1947 (nr 529) om allmänna barnbidrag.

Förordning den 20 maj 1976 (nr 262) om statskommunala bostadsbidrag till barnfamiljer m. fl.

Förordning den 20 maj 1976 (nr 263) om statliga bostadsbidrag till barnfamiljer.

Lag den 21 maj 1964 (nr 143) om bidragsförskott.

Socialtjänstlag den 19 juni 1980 (nr 620).

